

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Zdeňka Pivoňky v právní věci žalobce JUDr. K. T., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Praha 5, Křížová 25, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2002, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2003, čj. 6 Ca 138/2003 – 30,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 15. 7. 2002 byla zamítnuta žádost žalobce (dále též „stěžovatel“) o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945 (dále též „zákon“). Rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že žalobce neunesl důkazní břemeno, že patří do okruhu osob, na něž se zákon vztahuje.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím žalované opravný prostředek k soudu (podání žalobce ze dne 3. 12. 2002 doručené žalované dne 18. 12. 2002), kterým se domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí v celém rozsahu. Žalovaná opravný prostředek spolu se svým vyjádřením postoupila dne 31. 1. 2003 Nejvyššímu správnímu soudu, který usnesením ze dne 10. 3. 2003, čj. Na 357/2003 – 6, věc postoupil Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 9. 2003 žalobu odmítl. Rozhodnutí soud odůvodnil tím, že opravný prostředek byl žalobcem podán opožděně, po uplynutí zákonné lhůty 30 dnů ode dne doručení rozhodnutí, přesto, že byl žalobce o lhůtě k podání opravného prostředku řádně žalovanou v napadeném rozhodnutí poučen. Městský soud v Praze vycházel ze zjištění, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 7. 2002, opravný prostředek žalobce podal dne 3. 12. 2002 prostřednictvím žalované, které byl doručen dne 18. 12. 2002.

Stěžovatel napadl rozhodnutí Městského soudu v Praze včas podanou kasační stížností. Nezákonnost napadeného rozhodnutí soudu spatřuje v jeho nesprávném závěru o opožděnosti podaného opravného prostředku proti rozhodnutí žalované, tedy namítá důvod kasační stížnosti podřaditelný pod důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel namítá, že nedodržení zákonné lhůty nebylo způsobeno jeho zaviněním, protože důvodem byla dlouhodobá korespondence s Č. s. b. v H. K., P. a v H. za účelem opatření dokladů o bojové činnosti stěžovatele.

Ze správního spisu vyplynulo následující:

O žádosti žalobce o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb. vydala žalovaná dne 15. 7. 2002 rozhodnutí, jímž tuto žádost zamítla. Písemné vyhotovení rozhodnutí obsahuje (v souladu s tehdy účinnou úpravou správního soudnictví, která se řídila ustanoveními části páté občanského soudního řádu, ve znění tehdy účinném) poučení, že proti tomuto rozhodnutí lze podat do 30 dnů od jeho doručení opravný prostředek k Vrchnímu soudu v Praze, a to buď přímo, nebo prostřednictvím žalované.

Správní spis dokládá, že žalovaná doručovala rozhodnutí ze dne 15. 7. 2002 žalobci poštou. Ve spise je založena dodejka adresovaná žalobci na adresu K. 91, Ú. L. s označením doručované zásilky „Rozh. z 15. 7. 2002 131 227 045-261/2001 Sb.“; na dodejce je vyznačeno převzetí zásilky dne 22. 7. 2002 opatřené podpisem stěžovatele.

Podáním ze dne 3. 12. 2002, doručeným žalované dne prezentačního razítka dne 18. 12. 2002, podal stěžovatel proti rozhodnutí žalované opravný prostředek. V něm mimo další uvádí, že zdržení podání opravného prostředku odůvodňuje dvojím vrácením jeho žádosti poštou v důsledku neuvedení přesné adresy. Z podání a k němu připojených listin je patrné, že stěžovatel se v mezidobí obracel na různé instituce a korespondoval s nimi za účelem opatření dokladů k prokázání svého nároku.

Kasační stížnost není důvodná.

V době vydání rozhodnutí správního orgánu (tj. 15. 7. 2002) se přezkum rozhodování správních orgánů soudy ve správním soudnictví řídil úpravou obsaženou v části páté občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002. Soudy přezkoumávaly rozhodnutí správních orgánů buď na základě žalob proti pravomocným rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy druhé o. s. ř., nebo na základě opravných prostředků proti nepravomocným rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí o. s. ř.; opravným prostředkem bylo možno se ve správním soudnictví domáhat přezkoumání správního rozhodnutí tehdy, pokud tak stanovil zvláštní zákon. Takovým zvláštním zákonem byl i zákon č. 261/2001 Sb., který v § 7 odst. 4 zakotvil možnost podání opravného prostředku. Pro podání opravného prostředku občanský soudní řád stanovil v § 250m (ve znění účinném do 1. 1. 2003) lhůtu třiceti dnů od doručení rozhodnutí; současně stanovil,

že návrh je podán včas i tehdy, byl-li v této lhůtě podán u orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. S výjimkou věcí důchodového pojištění a důchodového zabezpečení nebylo možno lhůtu prominout (§ 250b odst. 1 ve spojení s § 250l odst. 2).

Dnem 1. 1. 2003 nabytí účinnosti zákon č. 151/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“); tímto zákonem byla nahrazena předchozí úprava správního soudnictví obsažená v části páté občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002. Podle § 129 odst. 1 s. ř. s. ve věcech správního soudnictví, v nichž zvláštní zákon svěřoval soudu rozhodování o opravných prostředcích proti rozhodnutím správních orgánů podle části páté hlavy třetí občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002, lze ode dne účinnosti tohoto zákona podat ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, žalobu podle části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona.

V dané věci byl opravný prostředek, který stěžovatel podal proti rozhodnutí žalované a jejím prostřednictvím, postoupen žalovanou dne 31. 1. 2003 Nejvyššímu správnímu soudu a ve smyslu ustanovení § 32 s. ř. s. tak tímto dnem bylo zahájeno řízení o opravném prostředku, když tento opravný prostředek je ve smyslu § 129 odst. 1 s. ř. s. třeba posuzovat jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu a na řízení o ní se vztahují ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. (ustanovení § 65 a násl.), s modifikací obsaženou v ustanovení § 129 odst. 1 s. ř. s..

Pro podání žaloby proti rozhodnutí žalované podle zákona č. 261/2001 Sb. zákon stanoví lhůtu 30 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 129 odst. 1 s. ř. s.). Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty nelze prominout. Pokud tato lhůta není dodržena, nemůže soud zkoumat z jakých důvodů lhůta dodržena nebyla a přihlížet k důvodům, které vedly k jejímu překročení, popřípadě zkoumat, čím zaviněním nebo v důsledku jakých skutečností k překročení lhůty došlo. Soud nemůže svým rozhodnutím zmeškání lhůty prominout a žalobou napadené rozhodnutí věcně přezkoumat. Jestliže v předmětné věci 30ti denní lhůta k podání opravného prostředku marně uplynula, rozhodl Městský soud v Praze v souladu se zákonem když žalobu z důvodu její opožděnosti odmítl. Kasační stížnost stěžovatele není důvodná, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl. Ani Nejvyšší správní soud nemohl přihlížet k tomu, že stěžovatel v mezidobí po doručení rozhodnutí správního orgánu opatřoval doklady, jimiž chtěl oprávněnost své kasační stížnosti doložit.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o skutečnost, že stěžovatel nemá právo na jejich náhradu, protože neměl ve věci úspěch. Žalované, již by jinak právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, dle obsahu spisu náklady řízení nevznikly.

Poučení : Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. 3. 2004

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu